

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

OSB-İMES

işçi bülteni

İşçi Bülteni Özel Sayı: 915

Aralık 2012

Emperyalist haydutlar ve işbirlikçi Türk sermaye devleti bölge halklarına kan kismaya hazırlanıyor...

Emperyalist saldırganlığa ve savaş makinası NATO'ya geçit vermeyelim!

Dinci-gerici AKP hükümeti eliyle emperyalizmin Ortadoğu'daki savaş ve saldırganlık politikalarına aktif taşeronluk rolü üstlenen Türk sermaye devleti, bir yandan kardeş halkları emperyalist namluların hedefi yapmaya, öte yandan ise ülke topraklarını gerici boğazlaşmaların merkezi haline getirmeye devam ediyor.

NATO'nun ABD patentli savaş ve saldırganlık projesi olan "füze kalkanı" kapsamında Malatya Kürecik'i radar üsleri için tahsis eden, İzmir'deki mevcut NATO üssünü ise bölge halklarına yönelik işgallerin yeni merkezi olarak efendilerinin hizmete sunan Türk sermaye devleti, üstlendiği uğursuz rol gereği birbiri ardına adımlar atmayı sürdürüyor.

Libya'ya dönük NATO işgali sırasında maşalık rolünü layıkıyla yerine getiren sermaye hükümeti AKP, Suriye'ye yönelik müdahale hazırlıklarında da işbirlikçilikte en ön safta yer tutuyor. Suriyeli gerici muhaliflere ve çetelere çok yönlü destek sunarak iç savaşı körükleyen ve her fırsatta yüksek perdeden savaş çıkırtkanlığı yapan AKP hükümeti, son olarak da Suriye sınırına konuşlandırılmak üzere NATO'dan "Patriot

füzesi" talebinde bulundu.

İşbirlikçilikte ve savaş çıkırtkanlığında sınır yok: Sınır Patriotlar geliyor!

Türk devletinin "sınır güvenliği" bahanesiyle gündeme getirdiği Patriot talebinin, emperyalistler tarafından çok önceden bir NATO planı olarak kurgulandığı kısa sürede açığa çıktı.

Türk devleti tarafından konunun gündeme getirilmesini takiben NATO dışişleri bakanları Brüksel'de toplandı ve Patriotların gönderilmesi jet hızıyla karara bağlandı. Açıklamalarında "Türkiye sınırlarının ihlal edilmesi endişe doğurmaktadır" ve "Suriye'de kimyasal olabilir" türünden demagojilere yaslanan NATO şefleri, vakit geçirmeden Türkiye'ye heyet göndererek Patriotlar için "uygun yer" bakmaya başladılar bile.

AKP sözcüleri "komuta bizde olacak" türünden nutuklar atadursun, emperyalist şefler füze sistemlerinin Avrupa Müttefik Kuvvetler Komutanlığı'nın kontrolünde olduğunu, kurulum maliyetinin ise Türk devleti tarafından karşılanacağını da açıkça

vurguladılar.

Namluların bir ucu bölge halklarına diğer ucu bizleredir!

Emperyalist haydutlar gerici çıkarlarını bir kez daha “demokrasi ve özgürlük götürme” yalanlarıyla maskeleyemeye çalışırken, Türk sermaye devleti de bu kirli oyunun hayata geçmesi için baştan aşağı maşalığa soyunmaktadır.

Şu çok açıktır ki, ülke topraklarından kardeş halklara doğrultulan namluların bir ucu da bizleri, yani Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halklarını hedef almaktadır. Füze kalkanından Patriotlara tüm savaş ve saldırganlık adımlarının faturası daha şimdiden işçi ve emekçilere ödetilmeye başlanmıştır. Yaşanacak işgal ve kapsamlı bölgesel savaş sonrası ortaya çıkacak faturanın ise her açıdan çok daha kabarık ve acı olacağı da aşikârdır.

Emperyalizmin bölgedeki ileri karakolu olma sıfatını pekiştirmeye çalışan Türk sermaye devleti, aynı zamanda işçi ve emekçilere dönük sosyal yıkım saldırılarını derinleştirmekte, Kürt halkı başta olmak üzere ezilen halklara dönük baskı politikalarını ise katmerleştirmektedir. Özetle, Türk sermaye devleti hem içeride hem de dışarıda işçilere, emekçilere ve ezilen halklara karşı suç işlemektedir.

Emperyalist saldırı, savaş ve iç savaş örgütü NATO'ya karşı mücadeleyle!

Yaşanan tüm bu gelişmelere bakıldığında, Türk devletinin ne denli büyük bir uğursuz rol üstlendiği açık biçimde bir kez daha gözler önüne serilmektedir. Kardeş halklara yönecek namlular için ülke topraklarını boydan boya emperyalist haydutlara ve NATO'ya açan AKP şefleri, arsızlıkta sınır tanımamaktadır. Emperyalist güçlerle ve siyonist İsrail devletiyle süregelen tarihsel suç ortaklıklarını ikiyüzlü çıkışlarla ve “komşularla sıfır sorun” gibi hamasi sözlerle gizlemeye çalışmaları ise büyük bir

ikiyüzlülüktür.

Bu ülkenin işçi ve emekçi olarak bizler; NATO'yla bir kez daha kan dökmeye hazırlanan emperyalist güçlerin ve işbirlikçilerinin kirli oyunlarını bozmak için bütün gücümüzle harekete geçmeliyiz. Tüm bölge halkları ve emekçilerinin geleceğini tehdit eden bu saldırganlığı engellemek için NATO'ya karşı mücadeleyi büyütmeliyiz.

Onurlu bir yaşam, onurlu bir gelecek için; kardeş halklara karşı işlenecek cinayetlere taşeronluk etmeyi reddetmeli, emperyalist saldırganlık ve savaş politikaları karşısında “işçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarını yükselterek örgütlenmeliyiz.

Dört adımda savaş hazırlıkları

NATO'nun hareket planının dört aşamalı olduğu kaydediliyor. Duyurulan hareket planı kısaca şöyle:

İlk olarak Patriot bataryaları Türkiye'ye gelecek ve Gaziantep-Malatya-Diyarbakır mevkiinde bir yere konuşlandırılacak. Sistemlerle birlikte 300-500 kadar asker gelecek. Füzeler öncelikle Almanya ve Hollanda'dan gelecek, ancak daha sonra ABD'nin de Patriot yollaması bekleniyor.

İkinci adım'da havadan erken uyarı sistemine sahip AWACS'lar Türkiye'ye gönderilecek. Konya'ya yerleştirilmesi beklenen AWACS'lar ile hava sahasının korunacağı belirtiliyor. AWACS'ların sürekli havada kalması gerektiğinden sistemlerle birlikte havada yakıt ikmali için tanker uçak da gönderileceği belirtiliyor. Ayrıca tanker uçağın ve AWACS'ın güvenliği için NATO üyesi ülkelerin savaş uçağı da göndermesi bekleniyor.

Üçüncü adımda ise Türkiye'ye kimyasal ya da nükleer füze atılması öngörülerek buna karşı alınabilecek önlemler yer alıyor. Kimyasal ya da nükleer saldırı sonrası müdahale edebilmek için sınıra “Nükleer müdahale gücü” gönderilmesi bu kapsamda planlanıyor.

Dördüncü adım ise Acil Mukabele Gücü oluşturulması olarak tanımlanıyor. Suriye ordusunun Türkiye'ye yönelik kara saldırı düzenlemesi ya da toplu göç yaşanması halinde bu birliğin müdahale edeceği belirtiliyor.

Örgütlüysek her şeyiz, örgütsüzsek hiçbir şey!

Biz işçilerin bugün çalışma yaşamında karşılaştığı sorunları hepimiz biliyoruz, yaşıyoruz. Sabahın ilk saatlerinde yollara düşüp, akşamın karanlığına kadar, bazen de kaçta paydos edeceğimizi dahi bilmeden çalışıyoruz. Üretimin başında ömrümüzü, sağlığımızı, sosyal hayatımızı her geçen gün tüketiyoruz. Üstelik hak ettiğimiz ücreti dahi almadan, insan yerine dahi konulmadan, baskıya hakarete maruz kalarak...

Peki, tüm bunlara neden katlanıyoruz? Bize dayatılan çalışma ve yaşam koşulları yüzünden yarınımızı bile göremezken neden yıllarca hiç ses çıkarmadan çalışmaya devam ediyoruz? Ailemizden çok zaman geçirdiğimiz iş arkadaşlarımıza neden güvenmiyoruz? Peki ya bütün üretimi biz yaparken, yani patronun el koyduğu tüm zenginlik bizim ellerimizin altından geçerken kendimizdeki gücü neden fark etmiyoruz? Tüm bu sorular çoğaltılabilir elbette. Ama burada bilinmesi gereken. Bu sorulara cevap verebilirsek önümüzdeki en büyük engeli de aşmış olacağız ve örgütleneceğiz.

İşçi sınıfı büyük bir ordu, dünyanın en

disiplinli, en güçlü ve en büyük ordusu... Bir avuç asalaktan oluşan sermaye sınıfını alaşağı edebilecek bir ordu. Fakat çoğumuz bunun bilincinde değiliz ve bu yüzden de hareket etmekten, sorunlarımıza karşı birleşip tepki göstermekten kaçınıyoruz. Bugün patronlara karşı toplu olarak hareket edip söz söyleyebilmek için en kitlesel örgütsel aracımız olan sendikalarımıza başvurmaktan bile geri duruyoruz.

Sendikalar, biz işçilerin en kitlesel örgütü. Fakat buna rağmen Türkiye’de milyonlarca işçiden yalnızca birkaç yüzünü sendikalıdır.

Bu yüzden asgari ücretten çalışma saatlerine, yıllık izinlerden iş güvencesine kadar bizimle ilgili pek çok meselede sermaye sınıfı ve onların sözcülüğünü yapan hükümet birlikte istedikleri yasayı çıkarabiliyorlar. Artık elimizi kolumuzu bağlayan bu yasaları aşmak ve insanca yaşayabileceğimiz, insanca çalışabileceğimiz koşulları kazanmak için fabrikalarımızda bir araya gelelim, örgütlenelim, sendikalı olalım!

Sendikalı çalışan bir işçi

“İş cinayetlerine son!”

Çalışma saatlerinin fazlalığı, çalışma temposunun yoğunluğu, iş yetiştirme telaşı, işsizlik korkusu, güvenlik önlemlerinin alınmaması... Bunların hepsi sıklıkla gerçekleşen iş cinayetlerinin ve iş kazalarının nedenidir. İş cinayetleri Ümraniye Organize Sanayi Bölgesi'nde çalışan işçilerin de en temel sorunlarından biridir. Bu durum her an birimizin başına gelebilir. (Beklediğimiz, ses çıkarmadığımız, boyun eğdiğimiz bir durum.) “İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi 2011- 2012 Yılı İş Cinayetleri Raporu”na göre 2011’de 1444 işçi iş cinayetine kurban gitti, 2012’nin ilk 6 ayında 469 işçi hayatını kaybetti. Üstelik bu veriler sadece sigortalı işçileri kapsıyor ve bu da tablonun ne kadar vahim olduğunu gösteriyor.

Kardeşler!

İşçilere zerre kadar değer vermeyen, onlara yaşama hakkı bile tanımayan patronlar bu korkunç vahşete farklı gerekçeler gösterip çoğunlukla suçu işçilerin üzerine atıyor. Kazaları birer kadermiş gibi gösterip bütün sorumluluğu işçilerin üzerine yükleyerek işin içinden sıyrılabileceklerini düşünüyorlar.

İşçi ve emekçi kardeşler!

Bu katliamların sorumlusu biz değiliz, bu cinayetler de kaderimiz değil. Bizler kader kurbanı değil, açgözlü patronların aşırı kar hırsının yol açtığı katliamların kurbanıyız. Fabrikalarda, tersanelerde, inşaat sektöründe kölelik yasaları ve ağır çalışma koşulları dayatan patronlar, işçinin güvenliği için tedbir almayı gereksiz görüyorlar. Çünkü kar üzerine kurulu olan bu sistemde yalnızca kendi çıkarlarını, yalnızca daha fazla kar elde etmeyi düşünüyorlar. İşte milyonlarca işçiyi sefaletle sürükleyen ve her yıl binlerce işçi kardeşimizin ölümüne yol açan bu sistemdir. Hayatımızı patronların eline teslim etmemek

için bu sisteme karşı mücadele etmekten başka yol yoktur.

İş cinayetlerine son!

Kahrolsun sermaye diktatörlüğü!

Sultanbeyli’den bir işçi

KASIM 2012 İŞ KAZALARINDAN BİRKAÇI:

28 KASIM 2012 – Zonguldak’ın Ereğli İlçesi’nde Türkiye Taşkömürü Kurumu’na (TTK) ait Armutçuk İşletme Müdürlüğü maden ocağında, eksi 400 metrede, kömür vagonlarını çeken motorun raydan çıkması sonucu işçilere çarptı. Ezilen maden işçilerinden Saffet Koç (38) yaşamını yitirirken, Cevdet Baytekin’in (42) 4 parmağı koptu. Adem Candan (36) ve İsmail Uzan (41) ise yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

25 KASIM 2012 – Kastamonu’nun Hanönü İlçesi’nde faaliyet gösteren özel sektöre ait maden ocağında, Osman Telli (46) koğuştaki ölü bulundu.

21 KASIM 2012 – Afyon’un Sandıklı İlçesi Akın Köyü’nde, Mak İnşaat A.Ş tarafından işletilen taş ocağında meydana gelen göçükte, Halim Küçük (45), kullandığı kamyonla birlikte taş ve toprak yığının altında kaldı. Yapılan kurtarma çalışmaları sonunda şoför Halim Küçük’ün cesedine ulaşıldı.

17 KASIM 2012 – Zonguldak’ta Kırat Mahallesi Koca Osman Sokakta, 5 ay önce ruhsatsız faaliyet yürüttüğü için mühürlenene, maden ocağında meydana gelen göçükte Ural Topraklı (61) hayatını kaybetti.

15 KASIM 2012 – İzmir’in Bornova İlçesi’ne bağlı Işıkent’te, çalıştığı taş ocağında direksiyon kontrolünü yitiren kamyon şoförü Metin Emir (35), ters dönen araçta sıkışarak can verdi.

“İnsanca yaşayabilmek için mücadele etmeliyiz!”

Merhabalar!

Ben İMES'te çalışan bir işçiyim. Her işçi, emekçi gibi biz de pek çok sorun yaşıyoruz. En başta yol paralarımız verilmiyor. 740 TL karşılığında çalıştırıldığımız iş yerlerine gidebilmek için 150 TL yol parası vermemiz gerekiyor. Peki, kalan 600 TL ile ne yapılabilir ki? Bu parayla insanca yaşamak mümkün mü?

Sorun sadece aldığımız ücretin düşük olması değil. Aynı zamanda uzun çalışma saatleri de insanca yaşayabilmemizin önünde bir engel. Günde 10 saat, Cumartesi günleri de öğlene kadar çalışıyoruz. Geriye kalan zaman sadece dinlenmeye, uyumaya yetiyor.

Düşük ücret ve uzun çalışma saatleri hemen hemen her fabrikada uygulanıyor olsa da bizim gibi küçük sanayi bölgelerinde kurulu atölyelerde çalışan işçiler için koşullar çok daha zor. Bizlerin örgütlenmesinin önünde de pek çok engel var. Sendika istersin, getiremezsin. Buna rağmen diğer atölyelerde çalışan arkadaşlarımızla yan yana gelip mücadele yolları arayarak sorunlarımız aşabilmemiz mümkün. İMES'te

yoğun sömürü koşullarında çalışan işçiler olarak, OSB-İMES İşçileri Derneği'nde birlik beraberlik içinde hakkımızı arayabiliriz. Haklarımızın gasp edildiği, güvencesiz çalıştırıldığımız bir ortamda eli kolu bağlı beklemektense OSB-İMES İşçileri Derneği'nde örgütlenelim ve tüm arkadaşlarımızı mücadeleye çağıralım!

İMES'ten bir işçi

“Asgari Ücreti Tespit Komisyonu” görüşmelere başladı...

İnsanca yaşayamaya yeten, vergiden muaf bir asgari ücret için mücadeleye!

“Asgari Ücreti Tespit Komisyonu” her yıl sonunda göstermelik toplantılar yaparak milyonlarca işçiyi ilgilendiren asgari ücreti belirlerler. Bu komisyonda patronları temsilen 5 kişi, hükümet tarafından 5 kişi ve sözde işçi temsilcileri 5 Türk-İş bürokrati bulunuyor. Yani anlayacağınız tam bir orta oyunu oynanmakta.

Görüşmeler bu ay başında başladı, fakat görüşmelerden önce açıklanan hükümet programında asgari ücretin % 3 oranında artırılması öngörülmüştü. Bu bile bu komisyonun işlevsiz olduğunu, toplantıların sadece bir orta oyunu olduğunu gösteriyor. Büyük ihtimalle Türk -İş bürokratlarının sözde kavgalarıyla bu yılki zam oranı % 4 olacak.

Yapılan son araştırmalar gösteriyor ki 4

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

kişilik bir ailenin açlık sınırı 1000 TL'nin üzerinde, yoksulluk sınırı ise 3000 TL'nin üzerindedir. Asgari ücret, işçilere bir çalışma günü karşılığı olarak ödenen ve işçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım, kültür, vb. gereksinimlerini günün fiyatları üzerinden en az düzeyde karşılamaya yetecek ücrettir. Aldığımız ücret bırakalım 4 kişilik aileyi geçindirmeyi bir kişinin gıda harcamalarına bile yeterli değildir. Sermaye tarafından, bizlere reva görülen yaşam budur. Bütün zenginlikleri bizler üretirken, bize reva görülen yine açlık ve sefalet ücretidir.

Burjuva basının haberlerinde sürekli izlediğimiz ve okuduğumuz gibi ekonomi ile ilgili pembe tablolar sunuyorlar. Ekonominin sürekli büyüdüğünden ve Türkiye ekonomisinin çok daha güçlü

olduğundan bahsediyorlar.

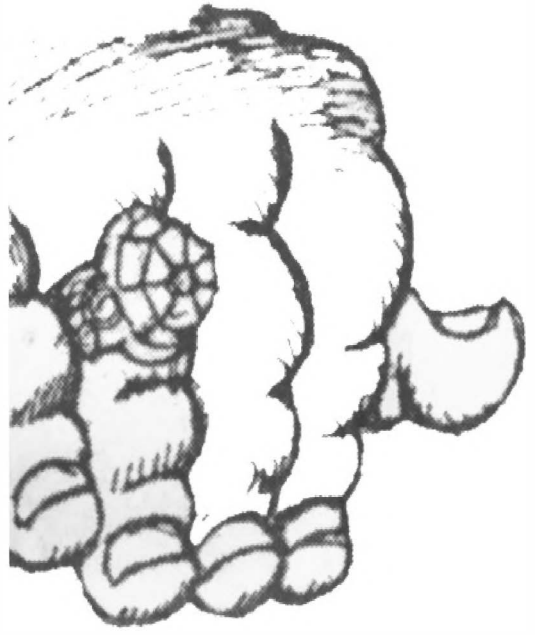
Kişi başına düşen milli gelirin arttığından bahsediyorlar. Ama sıra bizlere ödenecek ücretlere geldiğinde ekonominin hassas dengelerinden bahsediliyor.

Bizler, insanca yaşamaya yetecek bir ücret istiyoruz. Bizler milyonlar ve üretenleriz. Bizim sırtımızdan geçinen bu asalak patronlar takımı her türlü zenginliğe sahipken, bizleri açlığa sefalet mahkum ediyorlar. Doğalgaza, elektriğe, suya, en temel ihtiyaçlarımıza her gün yeni zamlar gelirken, savaş harcamalarına, silahlanmaya bütçeden milyonlar harcanırken, bize üç kuruş dahi çok görülüyor. Unutmayalım ki, fabrikalarda belirlenen ocak zamları asgari ücretin belirlenmesine paralel olacaktır.

Asgari ücret oranını belirleyen işçilerin mücadelesinin ta kendisidir!

Ücret de dahil olmak üzere tüm haklarımızın düzeyini belirleyen sınıf mücadelesinin kendisidir. Bugün ücreti belirleyecek olan da mücadelenin seyri, tabandan doğru yaratacağımız örgütlülüklerimizin gücü olacaktır. İşçi sınıfının tabandan oluşturulan birliği bugün için zayıf olabilir, tabloyu değiştirmede ve asgari ücretin belirlenmesinde güçsüz olabiliriz. Ama yarının güçlü örgütlülükleri bugünden atılacak adımlarla yaratılacak, bugünden sağlanacak mevzilerle kazanılacaktır. Öyleyse bugün asli görevimiz, “insanca yaşamaya yetecek bir ücret” için verilen tüm çabalara güç katabilmek olmalıdır. Asgari ücretin belirlenmesi konusunda taraf olma tutumumuzu, işyerlerimizde ücret pazarlıklarında da örgütlü bir şekilde göstermeliyiz. Bulduğumuz alanlarda “sınıfa karşı sınıf” tutumuyla, örgütlülükler yaratmalıyız. Sermayenin pervasızca saldırılarını bugünden yarına ancak bağımsız devrimci sınıf tutumumuzu kuşanarak püskürtebiliriz.

Artık sırtımızdan geçinen bu asalak takımını tarihin çöplüğüne atmanın ve haklı taleplerimiz için mücadele etmenin zamanı geldi.

- * Mevcut asgari ücret geçersiz ilan edilsin!
- * İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret!
- * “Asgari ücreti tespit komisyonu” Asgari ücret toplu sözleşme yoluyla belirlensin!
- * 4 kişilik bir ailenin tüm gereksinimleri dikkate alınsın!

**Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!
İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!**

İnsanca yaşayabilmek için örgütlenelim!

Öncelikle değerlendirme yaparken bakış açımızı sınıflar üzerinden yaparsak her şeyi daha iyi kavrayabilir ve ancak böylelikle bir sonuca varabiliriz. Biz işçilerin kaderi ortak ise patronların kaderi de aynı şekilde ortaktır. Örneğin patronların TUSİAD, MÜSİAD, İSO gibi örgütlü bulundukları kuruluşlar var. O halde biz işçilerin de örgütlenmesi gerekir, yoksa çalışma şartlarımız her geçen gün daha da kötü olacaktır. Bu gün baktığımızda bizlerin yaşam koşullarını doğrudan etkileyen asgari ücreti patronlar ve devlet birlikte belirliyorlar. Hiç bir zaman bizlere insanca yaşamamızı sağlayacak bir ücreti layık görmüyorlar. Aksine doymak bilmez kar hırsıyla işçi sınıfına saldırıyorlar. Onların en temel isteği biz işçilerin uyanmaması, bir araya gelmemesidir.

Ben 4 yıldır otomotiv sektöründe çalışmaktayım; şöyle 4 yıl geriye baktığımda çalışma şartlarımızın bu gün daha da kötü olduğunu görüyorum. Haklarımız teker teker ellerimizden alındı, gasp edildi. Örneğin, geçmişte hasta olduğumuzda hastaneden aldığımız rapor 3 gün süresince iş yeri tarafından karşılanıyordu. Sonrasında bunu ödemiyoruz dediler. Çalışma saatlerimizi de keyfi bir şekilde değiştirdiler. Bunun yanında bir de “öneri sistemi” çıkardılar. Fabrikamızda “işçiye nasıl daha “verimli” hale getirebiliriz?” diye öneri veriliyor. Verimlilik dedikleri de 4 kişinin yapacağı bir işi 2 işçiye, 2 kişinin yapacağı bir işi 1 işçiye yaptırabilmek! Az ücret ama çok iş düşüncesiyle bizlerin sırtına daha da çok biniyorlar.

Fabrikamızdaki sıkıntılar bunlarla da sınırlı değil. Mesela; bizlere yasak ama ekip başları istedikleri zaman dışarı çıkabiliyor, sigara içebiliyorlar. Öncesinde sigara içme odamız vardı, kaldırdılar. Bunu geçtim, molalarda fabrikanın dışına da çıkamıyoruz, anlayacağınız fabrikamız yarı açık cezaevi gibi.

Önceden masa tenisi vardı, mola saatlerinde oynayabiliyorduk. Bunun yerine langırt aldılar, sonra bir tane daha aldılar, nedeni bizler molada dahi biraraya gelip de sohbet etmeyelim, sorunlarımızı konuşmayalım, her şeyi unutalım...

Zam ayı gelir fabrikanın durumu çok kötü diye dert yanar, ağlamaya başlarlar. Oysaki üreten biziz; ama örgütsüz işçi hiçbir şey olmuyor. Söz hakkımızın olması için örgütlenmeliyiz. Örgütlenmediğimiz takdirde patronlar gasp edilen haklarımıza yenilerini ekleyecek, yaptırımları çoğaltacaklar.

Dinimiz, dilimiz ne olursa olsun kaderimiz ortak, bizler işçiyiz. Bütün işçiler birleşelim, örgütlenelim, haklı ve meşru davamızı kazanalım. Ücret hakkımız için, sendika hakkımız için, insanca yaşayabilmek için ve çocuklarımıza daha güzel yarımlar bırakabilmek için örgütlenelim!

OSB'den bir işçi

“Yalanla, dolanla sömürüyü gölgelemeye çalışıyorlar!”

Ben üç çocuk annesiyim. Önceden sadece eşim çalışıyordu ama ekonomik koşullar beni de dışarıda çalışmaya mecbur etti. “Dışarıda çalışmaya” diyorum, çünkü eşim çalışırken ben de 3 çocuk büyüttüm, onların bakımıyla uğraştım. Bunlar işten sayılmasa da aslında evde çalışıyordum ama ücretli olarak çalışmaya 9 yıl önce başladım.

İlk işe başladığımda aldığım maaş 250’ydi, eşim de çalışıyordu ama yine de gelirimiz ihtiyaçlarımıza yetmiyordu. Şimdi 900 TL alıyorum. Eşim, ben ve bir kızım da çalışıyor ama yine giderlerimiz gelirimizi aşıyor. Nasıl aşmasın ki, elektriğe, doğalgaza, ulaşımaya zam üstüne zam geliyor. Sadece doğalgaza yapılan zam bile maaşıma yapılan zammın 3,4 katı!

Patronlar kafa kafaya verip asgari ücret için en düşük oranı belirliyorlar, devlet ise patronlarla birlik olup mecliste bunu onaylıyor. Patronlar yine kafa kafaya verip zamlar için en yüksek oranı belirliyor, devlet

patronlarla birlik beraberlik içinde zamları onaylıyor.

Peki, şunu neden sormuyoruz?

Bize “zam değil güncelleme yapıyoruz” diyen, bütçe yeterli değil diyerek asgari retı sefalet düzeyinde tutan devlet ne hikmetse milyar dolarlık füzeleri alabiliyor.

Bizlerin açlık, sefalet koşullarında çalıştırılmasına ses çıkarmayan, bizlerin sömürülmesine göz yuman devlet Suriye’deki halkın ezilmişliğinden bahsediyor.

Akşam yorgun argın işten geldiğimde, televizyonda asgari ücrete yapılan sefalet zammı haberlerini izliyorum, hemen ardından Türkiye’nin Suriye için milyar dolarlık füze istediği haberlerini görüyorum. İşte her şey ortada! Yalanla, dolanla sömürüyü gölgelemeye çalışıyorlar.

Keyap’tan bir kadın işçi

Sınıf hareketinden haberler...

- Hakları için direnen işçiler her cumartesi günü Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelerek ortak eylemlerle, kararlılıklarını haykırıyorlar. Hey Tekstil, BEDAŞ ve Darkmen işçileri, "İşimizi, ekmeğimizi, haklarımızı istiyoruz alacağız! İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!" şiarlı pankartı açarak yürüyüşe geçiyorlar. Eylem boyunca "Direne direne kazanacağız!", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "Zafer direnen işçilerin olacak!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!" sloganları atan direnişçiler, direnişlerini zafer kazanana kadar sürdüreceklerini ifade ediyorlar.

- Akdeniz Üniversitesi Hastanesi'nde çalışan 1300 işçi, iki yıldır süren davanın sonuçlanmasıyla kadrolu oldular. Dev Sağlık-İş öncülüğünde iki yıldır taşeronla karşı mücadele eden işçiler, kadrolu işçi statüsü kazandılar.

- Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası'nda (TÜMTİS) örgütlendikleri için işten çıkarılan DHL işçileri yaklaşık 200 gündür direnişlerini sürdürüyor. Alman lojistik tekeli DHL, sendikayı tanımamakta ve işçileri işe almamakta ısrar ediyor. İşçiler ve sendika ise yaklaşık 200 gündür kararlılıkla direniyor. DHL işçilerinin direnişine destek de gün be gün büyüyor.

- Direnişçi HEY Tekstil işçilerinin 15 Kasım'dan itibaren TOBB önüne taşıdıkları direnişe 11 Aralık Salı günü polis azgınca saldırdı. HEY Tekstil işçileri ve destekçi güçler 12.30'da Kanyon AVM önünde toplandılar. Ardından da pankart açılarak TOBB önüne yürüyüş gerçekleştirildi. Polis barikatı önüne gelen işçilere çevik kuvvet polisleri ve sivil polisler, işçilere, işçilerin avukatına ve destekçi güçlere azgınca saldırdı.

- Gebze Muallimköy'de kurulu bulunan ve Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü bulunan Elkim Radyatör'de fabrikanın kapatılması sonrası işçilerin kapı önünde bekleyişi devam ediyor. Alacaklarını ve tazminatlarını isteyen işçiler çadır kurarak makinelerin kaçırılmasını engellemeye çalışıyorlar.

- Feniş Alüminyum fabrikasında ücretlerin zamanında ödenmemesinden dolayı işçiler iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Gebze Çayırova'da bulunan fabrikada üç vardiya halinde 330 işçi çalışıyor. Çelik-İş sendikasının örgütlü olduğu fabrikada ücretler uzun bir süredir zamanında ödenmiyor. Bu süreçte işçilerin bir bölümü sendikadan bağımsız olarak mesaiye kalmama eylemi gerçekleştiriyorlardı. En son yapılan görüşmede Feniş patronu maaşları iki taksitte ödeyeceğini beyan etmiş ve işçiler de bu teklifi kabul etmişti. Ama bir süre sonra maaşlar yine gününde ödenmemeye başlandı. Son süreçte işçilerin artan tepkisinden kaynaklı sendika her vardiyada bir saat iş bırakma kararı aldı. Bu karar doğrultusunda her vardiya bir saat iş bırakma eylemi gerçekleştiriyor.

- Sağlık emekçileri, acil asistanı Melike Erdem'in geçtiğimiz günlerde intihar etmesinin ardından sağlıkta dönüşüm uygulamalarına karşı Türkiye'nin dört bir yanında 4 Aralık'ta eyleme çıktı. Eylemlerin İstanbul ayağı da Çapa Tıp Fakültesi'nden İstanbul Araştırma Hastanesi'ne yapılan yürüyüşle gerçekleştirildi. Yağmura rağmen öfkeli bir yürüyüş gerçekleştiren işçiler, yürüyüş boyunca yapılan konuşmalarla "yeni Melikeler ölmesin" dedi. Çevredeki emekçilere hem konuşmalar hem de bildirilerle seslenilerek sağlıkta dönüşümün getirdiği ölümlere karşı eyleme katılım çağrısı yapıldı.

Renault işçileriyle dayanışmaya!

*Sömürü düzenine ve işbirlikçi Türk Metal çetesine karşı
“artık yeter” diyerek üretimi durduran Renault işçilerinden
29’u tazminatsız işten atılmıştı.

*Fakat bu işçi düşmanları sadece tazminatsız işten atmakla
yetinmediler. İşten atılan işçilerin başka fabrikalarda işe
girmesine de engel oluyorlar.

Hakları ve onurları için mücadeleyi seçen Renault işçilerinin
yalnız olmadığını gösterelim, dayanışmayı büyütelim!

Bağış kampanyası için katkılarınızı aşağıdaki hesaba
gönderebilirsiniz:

Türkiye İş Bankası

Hesap no: 4401 0621931

IBAN: TR74 0006 4000 0014 4010 6219 31

Swift no: ISBKISTR

OSB-İMES
İŞÇİLERİ DERNEĞİ
İnönü Mah. Demokrasi Cad. Serkan
Sok. No: 3 (Üçler Market karşısı)
Sarıgazi/ Sancaktepe

TEL: 0 (216) 621 25 22 e-mail: osimder@yahoo.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Emperyalist saldırı, savaş ve iç savaş örgütü NATO'ya karşı mücadeleye!

Seminer:

23 Aralık Pazar
Saat: 14.00
Yer: OSİM-DER

Eylem:

23 Aralık Pazar
Saat: 17.00
Toplanma: Üçler
Market Önü